

details, behalve dan bij de visserij. Anders vrees ik dat de animo tot verder lezen zou ve gaan.

Er zijn dan nog de vraagstukken omtrent :

- de aanpalende zone;
- de zeestraten, die gebruikt worden voor internationale navigatie;
- het continentale plat;
- de exclusieve economische zone buiten de Territoriale zee. Onder dit hoofdstuk vallen ook de visserijen, die opgesplitst worden in de volgende secties :

1. de Exclusieve Visserij-zone

- a) algemeen;
- b) plichten van staten;
- c) samenwerking met internationale organisaties;
- d) toegang van vreemde schepen;
- e) rechten, gebaseerd op traditionele visserij of de economische afhankelijkheid.

2. Preferentiële Rechten van Kuststaten.

- a) toewijzing van marine-rijksdommen aan de Kuststaat;
- b) toegang van vreemde schepen;
- c) overgangsperiode.

3. Beheer en conservering.

- a) algemene verantwoordelijkheid van de Kuststaat;
- b) de beginselen, waarop conserveringsmethoden moeten zijn gebaseerd;
- c) anadrome vissoorten;
- d) catadrome vissoorten;
- e) tonijn- en dolfinnachtigen;
- f) walvissen;
- g) geschillenbeslechting;

Gaan we weer verder met de hoofdstukken :

- de preferentiële rechten van de kuststaat of andere niet-exclusieve jurisdictie over de rijkdommen buiten de territoriale zee.
- de volle zee.

Onder dit hoofdstuk vallen weer tal van visserijartikelen, met name :

- a) het recht van staten om levende rijkdommen te exploiteren;
- b) de bijzondere belangen van de kuststaat;
- c) maatregelen voor de conservering van visstapels;
- d) tonijn en dolfinnachtigen;
- e) levende rijkdommen in een gebied van de zee, dat gelegen is buiten de grenzen van de zones, waarin twee of meer staten soevereine rechten en jurisdictie hebben;
- f) aandacht voor de speciale noden van ontwikkelingslanden en voor die van de zee afgesloten landen;
- g) geschillenbeslechting;
- h) anadrome vissoorten;
- i) walvisachtigen.

Tenslotte de hoofdstukken :

- van de zee afgesloten staten,
- rechten van Staten zonder continentaal plat en van Staten met hele kleine continentale plats en van Staten met korte kustlijnen;
- archipels;
- ingesloten en half ingesloten zeeën;
- kunstmatige eilanden en installaties;
- regimes voor eilanden.

De grote opgave van de afgevaardigden zal zijn om bruggen te slaan tussen de «have's» en de «have-not's», waarbij het op zichzelf al een moeilijk probleem is, welke landen tot de rijke landen behoren en welke tot de arme landen. Hoe deze kwestie ook benaderd wordt; één ding is zeker dat niet zonder meer vast staat dat alle landen, die tot de derde wereld behoren per definitie arm zijn en landen, die tot de oude wereld behoren, zonder meer rijk kunnen worden genoemd, als het gaat over het ter beschikking hebben van le-

vende- en niet-levende rijkdommen.

DE ECONOMISCHE ZONES

De volle zee buiten de territoriale zee zal worden opgedeeld in economische zones, die zullen toeval len aan de Kuststaten. Het ligt in de verwachting dat deze zones een breedte zullen krijgen van 200 zeemijlen en dat de regimes in deze zones zullen zijn gebaseerd op absolute exclusieve rechten dan wej op beperkte exclusieve rechten. Zoals de ontwikkeling zich nu laat overzien, mag worden aangenomen dt het accent zal vallen op zones met beperkte exclusieve rechten. Wat de visserij aangaat, zou dit betekenen dat de kuststaat voor zichzelf kan opeisen dat deel van de totaal toelaatbare vangst in de zone, welke hij met de schepen van zijn eigen onderdanen kan opvissen. De rest van de totale toelaatbare vangst zou dan door middel van een prioriteitsregeling aangegeven in de conventie, kunnen worden toegewezen aan derde landen. De Conferentie zou kunnen besluiten om onder derde landen te verstaan landen met traditionele rechten, ontwikkelingslanden, maar ook van de zee afgesloten staten en geografisch benadeelde staten. Laatstgenoemde staten vormen thans een club van 43 landen, waartoe ook Nederland, België, Duitsland en Luxemburg behoren.

De overschotten waar het om gaat kunnen klein, redelijk groot of groot zijn. Van een land als Canada bijvoorbeeld wordt voor waar verteld dat het met een zone van 20 mijl rondom zijn gebied slechts 30 t.h. van de totale toelaatbare vangst met eigen onderdanen zou kunnen opvissen. En zo zijn er bepaald nog meer landen te noemen.

Er zullen in sommige zeeën en in oceanen gebieden overblijven, die tot niemand behoren. Men kan het ook omdraaien en stellen dat die gebieden internationaal zijn en aan allen behoren. Dat laatste is ook het geval zijn. De levende rijkdommen en de niet-levende rijkdommen in deze wateren zullen beschouwd worden als het gemeenschappelijk erfdeel der mensheid. De betrokken gebieden zullen worden gesteld onder bestuurs- en beheerslichamen, die regionaal kunnen worden gevormd. Er worden rechtsregimes voorbereid, die ten doel hebben een verantwoord gebruik van de minerale- en levende rijkdommen ten bate van het algemeen. Ik meen met nadruk te moeten stellen — om alle misverstand te voorkomen — dat al het voorgaande pas waar wordt als een Zeerechtcconventie tot stand komt. In de aanhef heb ik erop gewezen wat er gebeurt als er geen verdrag wordt bereikt.

DE ROL VAN DE EEG

Wat kan de rol nu zijn, welke de lid-staten van de EEG in dit grote gebeuren kunnen spelen en wat is en kan de positie van de lidstaten worden ? Over dit laatste valt in dit stadium uit de aard helemaal nog niets te zeggen. Wel kan worden aangegeven wat ten aanzien van dit alles wordt overlegd en voorbereid.

Men zal zich nog herinneren, dat de lidstaten met uitzondering van Groot-Brittannië, in Caracas een serie voorstellen op tafel hebben gebracht, waarin t.b.v. de Kuststaat de economische zone werd aanvaard, met dien verstande dat in

plaats van exclusieve rechten, uit te oefenen door de Kuststaat, een stelsel van preferentiële rechten uit te oefenen door de Kuststaat, een stelsel van preferentiële rechten werd geclaimd, waarbij de internationale organisaties een grote rol speelde. Deze voorstellen zijn in Caracas slecht gevallen. Algemeen was men van oordeel dat het voorstaan van preferentiële rechten uit de tijd was. «Volkomen overleefd» zei IJsland. «Dat zij rusten in vrede».

DE 12 MIJLS-ZONE EN DE BELGISCHE ADMINISTRATIE WAAR BLIJFT DE REDERS-CENTRALE ?

Waar in Nederland de Minister van Landbouw de visquotering van kracht heeft gemaakt vanaf 1 maart en met terugwerkende kracht vanaf 1 januari, is daar in België nog niets van in huis gekomen. Hetzelfde geldt voor de visserij op tong en schol in de 12 mijlszone die er vanaf heden verboden is voor vissersvaartuigen met tonnage groter dan 50 Br. Ton en een vermogen groter dan 300 PK. In België nog niets van dit alles. De administratie heeft waarschijnlijk na 8 maanden na de beslissing in Duitsland nog geen tijd gevonden om een beslissing van enkele regels bij Kon. Besluit goed te keuren. Het gevolg hiervan is dat schepen van 100 à 1200 PK zelfs tot binnen de 3 Mijlszone alles langs onze kust in enkele weken tijd leevagten en onze kustvisserij ook van de armoede zal delen, nu een zeer slechte winter haar veel dagen aan de kaai houdt.

Anderzijds is het een feit dat van uit de Rederscentrale niet de minste aktie uitgaat van een sekretariaat dat beneden alles is en er alleen goed voor is een briefje te schrijven of vergaderingen van de Euro paritaire commissie als toeschouwer bij te wonen.

Daarenboven is er niet de minste samenwerking tussen de administratie en de bedrijfsmiddelen en bepaalt alles zich bij individuele tussenkomsten.

We kunnen de administratie van Landbouw en vooral zijn den die, alles laat liggen, alles juridische dienst niet bijtrelaat begaan en ondertussen het bedrijf aan zijn lot overlaat en voor enorme financiële problemen stelt. Waar zijn de verlichte geesten, die deze administratie op deze onaanvaardbare traagheden durft wijzen. Betekent dat de hereniging en de redding van ons bedrijf ?

P. VANDENBERGHE

CONCESSIE

In het onderling overleg, dat sindsdien in Brussel is voortgezet, is wel duidelijk geworden in de wereld behouden en zichzelf een onderhandelingspositie kunnen schep pen, dat dan zal moeten worden afgezien van de preferentiële rechten en zij moeten worden gewicht naar de economische zone met beperkte rechten, waarbij het niet totaal uitgesloten moet worden geacht dat dit laatste nog kan veranderen in volledig exclusieve rechten. Tot goed begrip diene dat geen van de lid-staten en ook de Commissie van de EEG niet, deze ommezwaai met vreugde hebben begroet. Het tegendeel is zelfs het geval. Duitsland aarzelt nog t.a.v. het ja-woord en België is nog in het stadium dat het gewoon tegen is. Welke overwegingen zijn dan voor de Commissie van de EEG en voor 7 lidstaten behalve de bovengenoemde mede beslissend geweest?

In de eerste plaats dat de Gemeenschap zich in het geval van de exclusieve economische zone kan opstellen als de exponent van 8 kuststaten, die voorzover mogelijk een zone van 20 mijl hebben ingesteld en die met elkaar een eenheid vormen op grond van het Verdrag van Rome, welke als zodanig door derde landen moet worden erkend. Deze ontwikkeling zou inhouden vrije toegang tot elkaars visgronden en de mogelijkheid dat Brussel alle totaal toelaatbare vangsten in de wateren van de gemeenschap poolt. Vrees dat derde landen aanspraak zouden kunnen maken op een «restante» visserij hoeft niet aanwezig te zijn, omdat de capaciteit van de lid-staten ruim voldoende is om zelf de toegestane toelaatbare vangsten op te vissen binnen de Gemeenschapswateren, zelfs al worden daar de 750.000 ton vis bijgesteld, die derde landen jaarlijks in de Gemeenschapswateren vangen. Daar staat tegenover dat er ook een verliescijfer te melden is van 1 miljoen ton, te weten de vis, die het Verenigd Koninkrijk, Duitsland, België en Frankrijk als regel per jaar onder de kusten van derde landen wegvangen. Daar staat tegenover dat de Gemeenschap nu voor deze landen kan onderhandelen en over meer en betere wapens beschikt dan elk der genoemde lid-staten afzonderlijk als zij zouden komen te staan tegenover landen als Noorwegen, IJsland, Groenland Canada en de Verenigde Staten op het moment dat deze landen zijn overgegaan tot het instellen van een exclusieve zone van 200 mijl.

Volledigheidshalve zij vermeld dat de Gemeenschap in de nieuwe situatie er niet onder uit zal kunnen om een handreiking te doen aan van de zee afgesloten staten en aan geografisch benadeelde staten.

VOORWAARDE : EIGEN VISSERIJREGIME

Voordat nu de gedachte post vat dat de Gemeenschap voor een goed deel het lek boven water heeft, moet men wel bedenken dat nog aan één voorwaarde moet worden voldaan, met name in het wereldwijde verdrag van het Zeerecht zal een clause moeten worden opgenomen, waarin aan de EEG wordt toegestaan om intern een eigen regime t.v. de visserij te kunnen toepassen. Zou deze clause niet in het Zeerechtverdrag staan, omdat daar niet aan gedacht zou zijn of zij zou zijn verwor-